

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dōdekaphōton, Sive Theologia Prophetica, Ex Vatibus
XII. Minoribus Secundum Seriem Articulorum Fidei**

Majus, Johann Heinrich

Giessæ Hassorum, Anno MDCCIII

VD18 11197021

Locus VII. De Peccato Originis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17399

lenta in nostris Vatibus documenta extant. I. Conservationis cum Forma
 ordinariæ, tum miraculosæ. Ita Pater benignissimus Jonam con- 1. Conser-
 servaturus piscem magnum paravit, qui illum in mare projectum vatio.
 vivum deglutiret, & per triduum illæsum servaret, II, 1--II. Cu-
 curbitam s. ricinum quoque una die cum patulis frondibus & fo-
 liis, ad protegendum Jonæ caput produxit, IV, 6. Niniven, civi-
 tatem maximam, s. ut est in fontibus, 2. Concur-
 נדלה לאלהים *Deo magnam*, quod ei curæ esset, ita dictam, ab interitu conservavit. v. 11. Ne- lus.
 que vero sustentat tantum conservatque Deus creaturas, sed II. 3. Guber-
 efficaci quoque operatione ad actiones illarum naturales concurrat. natio.
 Sic cælum & terram exaudit, ut hæc exaudiat triticum &c. Hof. II,
 10. ff. dando pluviam, Joël II, 22. vid supra §. 11. Extraordinaria
 concursus exempla in Vatibus similiter occurrunt, in Jona imprimis,
 quando Deus mirabiliter & potenter naturam agentem sustentat.
 Singularem autem ratione ad animarum salutem Deus concurrat, &
 speciales ejus actus per totam Theologiam se se diffundunt. III. Gu-
 bernatio denique divina latissime ad totius mundi regimen se extendit, 3. Guber-
 quo respectu *Dominus exercituum* dicitur. Quomodo vero specia- natio.
 tim Ecclesiam gubernaverit, quomodo hostium Ecclesiæ machinatio-
 nes impediverit, ex cunctis Vatibus liquet, ut loca obvia & bene mul-
 ta allegare nihil opus sit. Gubernatio autem juxta bonitatem & ju-
 stitiam divinam tanquam fines instituitur: Illam per prius, per saluta-
 ria ac efficacia media, hanc per posterius intendit: indeque constat,
 Deum peccati causam non esse. conf Dn. D. Praef. Th. Symb. p. 68 69.
 Nostrum cum Jona est, sapientiæ, potentiæ, & præcipue bonitatis di- Finis.
 vine gloriæ grata mente agnoscere, II, 2. ad fin. quam etiam Haba- ma 3. 10
 cuc respicit, III, 6. seqq. Et licet divina providentia per media ple-
 rumque agat; in illis tamen non hærendum, sed ad causam primam
 semper recurrendum est. Hof. II, 8.

LOCUS VII.

DE

PECCATO ORIGINIS.

Dari peccatum Originis, à primo Parente in nos propagatum, Existentiæ.
 Propheta Hoseas testatur, quando conqueritur, *Israelitas æquo*
 D 3: ac

Causa efficiens. ac Adam nefarie transgressos esse fœdus, VI, 7. Ita enim cum Hebraeis & Luthero reddimus verba, optime & simplicissime. Atque adeo hîc παρὰ τὴν βίβλον Ἀδάμ habemus, ut Rom. 5, 14. vocatur, & peccatum primum, quod in mundum introivit, & in omnes posteros propagatum est, ibid. v. 12. Hieronymus sane non dubitavit sic explicare in Comment. h. l. *Ipsi imitati sunt Adam, ut quod ille in Paradiso fecerat, peccatum meum legemque præteriens, isti in terra facerent. Et ibi, hoc est, in Paradiso, omnes prævaricati sunt in me, in similitudinem prævaricationis Adæ.* Equidem Pelagiani infantes à peccato originali immunes pronunciant, adducentes, Jon. IV, 11. ubi de iis dicitur: *Quod non noverint differentiam inter dextram & sinistram suam.* Verum comparate verba hæc sunt intelligenda, respectu actualium peccatorum, non autem Originalis. Præterea proverbialis locutio est & generalis, convenienter Scripturæ S. explicanda; ex ea autem certum est, in & cum Adamo omnes fœdus legale transgressos esse, indeque factum, ut corrupti posteri Patrem etiam in actualibus peccatis imitarentur. Peccatum igitur originis omnibus ab Adamo naturaliter ortis inest φύσει, non transit tantum μιμήσει. Omnes recesserunt à regula justitiæ, sanctitatis & veritatis, ac miseri, fœtidi & corrupti facti sunt, quod vel nomen ψυχή arguit, ubivis obvium. Hinc plaga & calamitates hominis. in quas post lapsum ille incidit, mortifera & insanabiles dicuntur, Mich. I, 9 Nah. III, 19. Conf. Jerem. XVII, 9. & B. Chemnium in Loc. Theol. pag. 217. b. Huc etiam vox Fermenti pertinet, cujus mentio fit Hof. VII, 4. Quemadmodum fermentum semper ebullit, totamque massam fermentat; ita hoc quoque peccatum totos nos corrumpit. conf. 1. Cor 5, 6 8. Hinc cordis durities naturalis est, quæ nisi tollatur, fit habitualis. Zach. VII, 12. Objectum est tota Lex Moralis, sive fœdus Legale in Paradiso cum Adamo initum, quod ille transgressus est, & cum eo omnes ipsius posteri, ut jam destituantur gloria imaginis divinæ ipsis concreata. Ita non tantum privati justitia, veritate, sanctitate &c. sed & in miserrimo perditissimoque statu positi sunt, in quo moriendum & pereundum omnibus, nisi Deus medicam manum pereuntibus præberet. Quod Vates passim & summatim Hoseas XIII, 9 his verbis indicavit: *Perditio tibi, tua & ex te est, in me vero auxilium tuum.* De gravioribus morbis Prophetæ perpetuo conqueruntur, videlicet de Contemtu Dei, de Odio Dei & similibus

milibus vitis nobiscum natis. Apol. A. C. pag. 53. De effectu demum ^{Effectus.} Peccati originalis tristis testatur experientia, nimirum calamitas, miseria & perditio omnis generis, quemadmodum ex dictis colligitur.

LOCUS VIII.

DE

PECCATO ACTUALI.

§. I

INter effectus Peccati Originalis etiam actualia peccata numerantur, quando homines depravati concupiscentia & libidine ardent, sicut *clibanus ardens accensus à pistore*, per quem Hebræi malam concupiscentiam intelligunt, Hof. VII, 4. *Seb. Schmid.* diabolum tamen putat pistorem esse, ignem autem concupiscentiam malam inflammata. Utcunque fuerit, res eodem recidit. Videamus primum huius peccati nomina, quæ originalis etiam naturam exprimunt. ^{Synonym.} Dicitur (α) הַטָּאָה à טָוָה quod est *errare*, *aberrare* à via, vel scopo, unde peccatum erratum, delictum, erit. LXX. Interpretes ἀμαρτίαν plerumque vertunt. Hof. IV, 8. VIII, 13. Amos IV, 12. Mich. I, 13. III, 8. VI, 7. (β) ὑπερβασία *transgressio*. LXX. sæpius per ἀνομίαν interpretantur, nonnunquam etiam per specialia nomina, ut ἀσεβηματα, Hof. VII, 13. VIII, 1. vel ἀσεβειαν. Amos I, 3. 6. 9. 11. 13. II, 1. 4. 6. III, 14. V, 12. Mich. I, 5. 13. III, 8. VI, 7. (γ) ἰνομία *Iniquitas* ab ἰνομον *curvum fuit*, & cum ad animum refertur notat *perverse egit*. per ἀδικίαν frequentissime exponitur, Hof. IV, 8. V, 5. VII, 1. VIII, 13. IX, 7. XIV, 2. raro per κακίαν, Amos III, 2. per μάταιον, Hof. VI, 8. κίπων, Mich. II, 1. Zachar. X, 2. idemque (δ) ἰνομία denotat, Mich. III, 10. Usurpatur tam pro malo culpæ, quam pœnæ, tam pro Originali, quam pro actualibus peccatis. (ε) ἰνομία *adversatio*, vel *odium intestinum* erga Deum, *satanicum*; LXX. per μανίαν reddunt, Hof. IX, 7. 8. quæ certa morbi species, quo qui laborant, mente capti vocantur. Alii deducunt ex ἰνομία *declinavit*, *deflexit*, cum adversatione; cui cognatum ἰνομία *adversatus* est, quia peccatis à via legis Dei defleximus, eique adversamur. (ζ) ἰνομία *Iniquitas*, *prævaricatio*, *perfidia*, à ἰνομία *prævaricari*, Græcis ἐγκαταλείπειν, Hof. V, 7. καταφρονεῖν, VI, 7. (η) ἰνομία *improbilas*, *inquietudo*, à ἰνομία *impie & seditiose egit*, *commotus est*; quia impii subito moventur, & cupiditatibus rapiuntur, Hof. X, 13.

